

(א) קדושין נ"ג. (ב) לקמן
מ. ט. ו' (ג) ו' (ד) קדושין נ"ג.
נ"ג (ה) קדושין נ"ג. (ו) קדושין נ"ג.
(ז) קדושין נ"ג. (ח) קדושין נ"ג.
(ט) קדושין נ"ג. (י) קדושין נ"ג.

תורה אור השלם

1 וכו' ויתן מים על זרע
ונפל מבבלתם עליוי טמא
הוא לכה. וקראו יא לח
2 וכן תעשה לחמורו וכן
תעשה לכל אבדת אחך
אשר תאבד ממנו
ומצאתה לא תובל
להתעלם: דברים כב ג

הגהות הב"ה

(א) רש"י ד"ה רצה
מתוך וכו' שיש בו סימן:
(ב) רש"י ד"ה אבדת
וכי' דלא ידע דמיאש בין:

גלוין הש"ס

נב' ביע"ל ק"ג. עין
שבת דף קנ"ג ע"א מוס'
ד"ה וילכתא: שם יתבי
ד"ה בני פחילה. עין
כ"ב דף קנ"ג ע"ב מוס'
ד"ה וחס: ת"ב ד"ה
א' ד"ה בני פחילה. עין
עין משנת הש"ס מוס'
סימן י"ג:

הגהות הגר"א

[א] נב' דל"ח כ"ו. כ"ג
מחמת מתיקוס. רמב"ס.
מש"כ שם פירות. מ"מ:
[ב] ז"ל ד"ה כרמא כ"ו.
כ"ג אצל המניח סכך אם
הקפיד והקפ"ד כ"ו שהרי
גילה דעתו שלא מחל:

מוסף רש"י

מנין לאבירה ששטפה
בהר שהיא מותרת.
הואיל ומתאבדו הנעלים
(ב"ר סו. א.)

אינן בני יוסן. ולא אמרין כיון דהשתא נחא מהני האי דעתא
למעיקרא ומיהו הכשר. וקשיא לרבא: כתיב כי יוסן. ולא כתיב כי
יוסן: לדעת. שידע בנתיבה והוכשר בעיניו ועודה הטל עליהן
עדיו הן בנתיבתו: ממנו. קרא יתירא הוא לאשמועינן שאינו אבוד
אלא הימנו: ואיסורא דומיא דהיסורא.

כיון דמחזיק קרא ילפינן מנזיה אלל
כל אדם שיחזיר ושאניה מנזיה יזכה
בה אימקושי אמתקש להדדי זו
לאיסורא וזו להיתירא: מה היסורא.
שאניה מנזיה לא חילק בין שיש בה
סימן לשאין בה סימן: אף איסורא.
דמנזיה אלל כל אדם לא חילק בין אין
סימן דכי ידע מיאש ליש סימן דלכי
ידע לא מיאש וכי היכי דיש סימן
אסורא כי אין סימן נמי אסורא היכא
דאיכא למימר לא ידע דנפלה קודם
שבחא ליד זה: יע"ל ק"ג. סימני
הלכות הן. יאוש שלג מדעת דהכא.

עד זומם למפרע הוא נפקל כסנהדרין
(דף טו. א.) לחי העומד מחילוי בעירובין
(דף טו. ב.) קדושין שלג נמסרו לביאה
בקדושין (דף נ"ג. א.) גלויה דעתא בגיטא
בגיטין (דף נ"ד. א.) מומר אוכל נבילות
להכעיס פסול לענין עדות כסנהדרין
(דף ס. א.) הני תמרי דזיקא. שהרות
משיר: היכי אכלינן להו. הא לא
מיאש. והא דנקט למיבעי בעיא
מאחר דאיתומב רבא קשיא לי דנבלא
איתומב רבא דכ"ג למיבעי דהא
מודה רבא בכל דבר שחזותו מוכיח
עליו חוץ מן התאנה מפני שנמאסת

עם נפילתה ונראה בעיני דלא נקט
לה אלל להרבות בחומר איסור כלומר
מאחר דאיתומב אפילו דבדר שאין
בו סימן כ"ש שלג אסורין שיש בהן
סימן: מעיקרא. מקודם נפילתו:
יאושי מיאש. לידוע הוא שהרות
משיר מהן והסקלים מומונים לאולגין:
יסמי. קטנים שאין הפקידן הפקד:
כאגא בארעא דיתמי לא מחזקינן.

אין עליו להחזיק כל הנקעה בחוקת
הקרקע של החיוב ולאסור כל
התמרים משום ספק קרקע של יתומים
אלא הולכין אחר הרוב: מוחזק ועומד
מאי. קרקע עומה של יתומין מאי:
כרמא מאי. דקלים הכרויין ומוקפין
בגדר של אגנים סביב שאין סקלים
ורמשים נכמתן סס: העשו לידרם.
שהמקום שהוא שם רגיל דריסת בני
אדם והספן נמוך וטוב לידרם: לא
הוי סימן. שאין בעליו סומך לתת
בו סימן מימר אמר נשחת הסימן
דריסת הרגלים: כרה"א. כגון
בשדה זרועה שאין רוב בני אדם
דורכין בה ויש מיעוט שהולכין בה:
ה"ג אי דליס כהו סימן כרה"א מאי
מכרוי. כלומר כי מכרוי זה מלא

אבדה מאי מכרוי שיוכל ליתן האובד
סימן בה: מכרוי מקום. ואינו מכרוי
שם האבדה אלל שם המקום מי
שאבדה ממנו אבדה במקום פלוני
יבא ויאמר מה איבד חיה בל ואומר
אבדתי שם חפץ פלוני: והאלומות.
עומרים גדולים: רבה היי מסרין

לה. רבה לאמר טעמא דרה"ר משום דמרגס מאי שגא אלומות:
ורבא. דמוקיס לכריכות כשאין בו סימן מאי שגא כריכות ומאי
שגא אלומות: רבה מסרין לטעמיה. דטעמא ד"דרשות הרבים
דכריכות משום סימן ודבדר שיש (ב) בה סימן: במקום. טעמא
דכריכות ד"דרשות הרבים משום מקום ודבדר שאין בו סימן:
דמדדרא

רבה לאמר טעמא דרה"ר משום דמרגס מאי שגא אלומות:
ורבא. דמוקיס לכריכות כשאין בו סימן מאי שגא כריכות ומאי
שגא אלומות: רבה מסרין לטעמיה. דטעמא ד"דרשות הרבים
דכריכות משום סימן ודבדר שיש (ב) בה סימן: במקום. טעמא
דכריכות ד"דרשות הרבים משום מקום ודבדר שאין בו סימן:
דמדדרא

רבה לאמר טעמא דרה"ר משום דמרגס מאי שגא אלומות:
ורבא. דמוקיס לכריכות כשאין בו סימן מאי שגא כריכות ומאי
שגא אלומות: רבה מסרין לטעמיה. דטעמא ד"דרשות הרבים
דכריכות משום סימן ודבדר שיש (ב) בה סימן: במקום. טעמא
דכריכות ד"דרשות הרבים משום מקום ודבדר שאין בו סימן:
דמדדרא

רבה לאמר טעמא דרה"ר משום דמרגס מאי שגא אלומות:
ורבא. דמוקיס לכריכות כשאין בו סימן מאי שגא כריכות ומאי
שגא אלומות: רבה מסרין לטעמיה. דטעמא ד"דרשות הרבים
דכריכות משום סימן ודבדר שיש (ב) בה סימן: במקום. טעמא
דכריכות ד"דרשות הרבים משום מקום ודבדר שאין בו סימן:
דמדדרא

רבה לאמר טעמא דרה"ר משום דמרגס מאי שגא אלומות:
ורבא. דמוקיס לכריכות כשאין בו סימן מאי שגא כריכות ומאי
שגא אלומות: רבה מסרין לטעמיה. דטעמא ד"דרשות הרבים
דכריכות משום סימן ודבדר שיש (ב) בה סימן: במקום. טעמא
דכריכות ד"דרשות הרבים משום מקום ודבדר שאין בו סימן:
דמדדרא

רבה לאמר טעמא דרה"ר משום דמרגס מאי שגא אלומות:
ורבא. דמוקיס לכריכות כשאין בו סימן מאי שגא כריכות ומאי
שגא אלומות: רבה מסרין לטעמיה. דטעמא ד"דרשות הרבים
דכריכות משום סימן ודבדר שיש (ב) בה סימן: במקום. טעמא
דכריכות ד"דרשות הרבים משום מקום ודבדר שאין בו סימן:
דמדדרא

רבה לאמר טעמא דרה"ר משום דמרגס מאי שגא אלומות:
ורבא. דמוקיס לכריכות כשאין בו סימן מאי שגא כריכות ומאי
שגא אלומות: רבה מסרין לטעמיה. דטעמא ד"דרשות הרבים
דכריכות משום סימן ודבדר שיש (ב) בה סימן: במקום. טעמא
דכריכות ד"דרשות הרבים משום מקום ודבדר שאין בו סימן:
דמדדרא

איסורא דומיא דהיתירא. מה שמחיר אבדה ממנו ומכל אדם
ע"כ לא אינטרין קרא בידע וממיאש דהא אפילו
במזוין אלל כל אדם מותרת ביהא אלל לא אנטרין אלל כי לא ידע
ואע"ג לכי ידע לא ממיאש אפי' אם יש בו סימן כיון שהיא

אבדה מכל אדם ה"ג איסורא דהיינו
מנזיה אלל כל אדם דאסור כה"ג
ללא (ב) ידעין דמיאש בין יש בו סימן
בין שאין בו סימן ואין להסיר אלל
דמיאש קודם דלמח לידיה דשריא
רממנא: מאחר דאיתומב רבא
בו' בשלמא לרבא אע"ג דלוחס
שמתח האילן או בסמוך לאילן אסרי
דחזותו מוכיח עליו אלל תמרי שהרות
מוליכין ברחוק דלא שייך חזותו מוכיח
עליו אע"פ שבגלים סבורין שיפלו
מתח האילן מ"מ אם הם יודעין שהרות
מוליכין מרחוק היו מתיאשין אלל
לכזי הא הו יאוש שלג מדעת

שהבעלים סבורים שיפלו מתח האילן
ולא יקחוס עוברי דרכים משום
דחזותו מוכיח עליו ומשני דאפילו
אותן שמתח האילן שרו אפילו לכזי
אבדתה דשכימי שקלים ורמשים
דמיאש ו"ל דעבדי דנתרי כמו
תלמיס דלג"כ היו אסורים לכזי דהוי
יאוש שלג מדעת דאינו סובר שיפלו
כיון דלא עבדי דנתרי כמו זמיס
ומכזיב דאסור כיון דלא עבדי
דנתרי: דלאן בני מחילה ניהו
מאי. בשלמא לרבא לכו לכי נגלי
מיאשי השמא נמי מיקרי יאוש:
א' תיובתא דרבא. רבא ידע שפיר
הן ברימא כדמשמע

ק"ת לעיל (דף נ"ג. א.) דקאמר בזוטו
של ס' כ"ע לא פלוגי דשרי כדבעינן
למימר לקמן אלל דלא דייק איסורא
דומיא דהיתירא:

וכי ברכתא מאי. אם יש גדר
בכריכות מוליך אותן חוץ לגדר
דכך עליו הולל הבעלים סבורין
שכולן יפלו מתח האילן ושם ישממרו
משקלים ורמשים:

אי ד"כא סימן מאי מבדיו. פירוש
למה נצרך להכריז המנוא מאחר
שהאובד אין בו סימן ליתן ומשני
דזה מכרוי שחזותו שאבד יתן סימן
מקום וכן לקמן (דף נ"ג. א.) דקאמר
כדי שילך שלשה ויחזור שלשה ויכריז
יוס אחד היינו נמי שהמוא מכרוי
והאובד יתן סימן א"ך קשה דבפרק
אלו עוברין (דף מט. א.) ושם ד"ה יש
אמרין ע"ה אין מכרויין על אבדתו
והיאך אנו יודעין זה אם הוא של
ע"ה יש לומר דמיידי צמולא במקום
דשכיח ע"ה ורש"י שפירש דהמולא
מכרוי מקום שאמר מלאמי חפץ
במקום פלוני והוא יאמר חפץ פלוני
ויקמה ק"ק דהא תנן בפירקין (דף
נ"ג. א.) אמר אבדה ולא אמר סימנין
לא אמר כלום אלמא במה שמכויין
החפץ אינו סימן ו"ל דהתם נמי לאו
משום שהוא חשוד לנקי שהפסיד
חפץ אלל משום דל"ל כי היכי דאח

אבדת חפץ ה"ג אימר אדם אחר הפסיד
ששני בני אדם חפץ זה כזה ובמקום אחד ולפרש"י הוה מכרוי
מקום דהכא פירושו ממש דומיא דמכרוי מנין דשליה פרק קמא
(דף כ. א.): ורבה אמר מקום א"ה הוה סימן. ולפי דקבירא ליה לרבא
מקום לא הוה סימן הולך לומר דפי' העשו לידרם לא הוה סימן:
אין

אבדת חפץ ה"ג אימר אדם אחר הפסיד
ששני בני אדם חפץ זה כזה ובמקום אחד ולפרש"י הוה מכרוי
מקום דהכא פירושו ממש דומיא דמכרוי מנין דשליה פרק קמא
(דף כ. א.): ורבה אמר מקום א"ה הוה סימן. ולפי דקבירא ליה לרבא
מקום לא הוה סימן הולך לומר דפי' העשו לידרם לא הוה סימן:
אין

אבדת חפץ ה"ג אימר אדם אחר הפסיד
ששני בני אדם חפץ זה כזה ובמקום אחד ולפרש"י הוה מכרוי
מקום דהכא פירושו ממש דומיא דמכרוי מנין דשליה פרק קמא
(דף כ. א.): ורבה אמר מקום א"ה הוה סימן. ולפי דקבירא ליה לרבא
מקום לא הוה סימן הולך לומר דפי' העשו לידרם לא הוה סימן:
אין

אבדת חפץ ה"ג אימר אדם אחר הפסיד
ששני בני אדם חפץ זה כזה ובמקום אחד ולפרש"י הוה מכרוי
מקום דהכא פירושו ממש דומיא דמכרוי מנין דשליה פרק קמא
(דף כ. א.): ורבה אמר מקום א"ה הוה סימן. ולפי דקבירא ליה לרבא
מקום לא הוה סימן הולך לומר דפי' העשו לידרם לא הוה סימן:
אין

אבדת חפץ ה"ג אימר אדם אחר הפסיד
ששני בני אדם חפץ זה כזה ובמקום אחד ולפרש"י הוה מכרוי
מקום דהכא פירושו ממש דומיא דמכרוי מנין דשליה פרק קמא
(דף כ. א.): ורבה אמר מקום א"ה הוה סימן. ולפי דקבירא ליה לרבא
מקום לא הוה סימן הולך לומר דפי' העשו לידרם לא הוה סימן:
אין

אבדת חפץ ה"ג אימר אדם אחר הפסיד
ששני בני אדם חפץ זה כזה ובמקום אחד ולפרש"י הוה מכרוי
מקום דהכא פירושו ממש דומיא דמכרוי מנין דשליה פרק קמא
(דף כ. א.): ורבה אמר מקום א"ה הוה סימן. ולפי דקבירא ליה לרבא
מקום לא הוה סימן הולך לומר דפי' העשו לידרם לא הוה סימן:
אין

אבדת חפץ ה"ג אימר אדם אחר הפסיד
ששני בני אדם חפץ זה כזה ובמקום אחד ולפרש"י הוה מכרוי
מקום דהכא פירושו ממש דומיא דמכרוי מנין דשליה פרק קמא
(דף כ. א.): ורבה אמר מקום א"ה הוה סימן. ולפי דקבירא ליה לרבא
מקום לא הוה סימן הולך לומר דפי' העשו לידרם לא הוה סימן:
אין

אבדת חפץ ה"ג אימר אדם אחר הפסיד
ששני בני אדם חפץ זה כזה ובמקום אחד ולפרש"י הוה מכרוי
מקום דהכא פירושו ממש דומיא דמכרוי מנין דשליה פרק קמא
(דף כ. א.): ורבה אמר מקום א"ה הוה סימן. ולפי דקבירא ליה לרבא
מקום לא הוה סימן הולך לומר דפי' העשו לידרם לא הוה סימן:
אין

אלו מציאות פרק שני בנבא מציאה

כד.

עין משפט
גד מצוה

לך א מיי פיד מהל
גזילה וזכיה הלכה
יג סגמ עין עושע
ח"מ סי רבב ספיף כל:
לה ב מיי פ"ו ע"ש
א סגמ עין עש
עושע ח"מ סי רבב
ספיף ע"ו:
ג (מיי פ"ו מהל לולג הל'
כ עושע ח"מ סי רבב
ספיף ע"ו:
לז ד מיי פ"ו מהל גזילה
ואזכיה הל' ג עין
בשננות ובגננת משנה
סגמ ע"ש עושע ח"מ סי
רבב ספיף ע"ו:
לו ה ו ז מיי ע"ש פ"א
הל' א סגמ ע"ש עושע
ספיף ע"ו ג ע"ש:

ומורה ר"ש בבב"ם ששבעתן העין בו' מדקאמר ומורה משמע
לדברנן אפילו לא שבעתן העין חייב להכריז וכן מצינו
גריבה בר בר חנה דאמר בפ"ק (לעיל דף ע"ב) אי טביעות עינא
איית לי בגריבה וגט לא שבעתו העין ללא משנה אינש גיטול צדיקה
וקשה ללא מצינו דאמרנו רבנן זה
צפירוש וי"ל דמדנקט צמתני כריכות
ועיגולי דצילה ומחירות וככרות הרי
אלו שלו ואלו דברים אין דרכן להיות
בהן טביעות העין משמע לדברים
שדרכן להיות בהן טביעות עין ככל
ענין חייב להכריז אפילו לא שבעתן
העין אי מלא צמקוס דשמי רבנן:
אבל שנים חייב דהבב"ו. למנן
הוי סימן ומתנתין דקתני
מחירות וככרות הרי אלו שלו אי
מיידי דרך נפילה אתי שפיר דלז לא
היה מנין סימן שאינו יודע שנפלו
צבת אחת ח"נ מיידי דרך הינוט
ולכא אלא ממרחה אחת וכן עיגול
וככר והא דקאמר מחירות היינו
מחירות דעלמא ולקמן (דף כה.) גבי
צבורי פירות וגבי צבורי מעות דפריך
ש"מ מנין הוי סימן ולא משני צבורי
דעלמא דומיא דרישא מחירות ועיגול
וככרות וכריכות היינו משום דלא
הוה ליה לממני אלא מעות צבורות
ופירות צבורות דקתני מעות מפחורות
ופירות מפחורות: **ב** קאמר ר"ש
ברוב כנענים. וז"ל ח"כ מה ע"כ
טעם מפני שהנעלים מתיאשים ת"ל
דיש לתלות דמכנענים נפל דהו רוצח
וי"ל דליצטרך דאפילו יודע ודאי
שמישראל נפל קאמר הרי אלו שלו
ס' דהמפקיד מתיאש ואומר דכנענים
סקלי ליה ואפילו אם ישראל ימלאם
לא יכריז דמולך דמן הכנענים נפל דהן
רוצח: **אפילו** ברוב ישראל נמי.
הוי שלו וטעמא משום דליכא אינשי
ללא מעלי וסקלי לה:

כאושפיוא. שאלוהו על אושפיו אס קבלו כספר פנים יפות ואמר
לאו מדה טובה היא כדי שלא יקפלו בו בני אדם שאינן מהוגנין
לכל תמיד עליו ויכלו את ממונו: **אגניב ליה כסא דכספא**. כלי
של אושפיו היה: **כדי מחטין וליגוריו**. לקמיה מפרש כדי מחטין
שחולין בו מחטין: **וליגוריו**. מולגות
קטנים טעותו בו וזה: **אחס אחס**.
כד אחת ומחרו אחד: **חייב להכריז**.
דמנין הוי סימן: **שוכי**. ענפים של
אלון: **עלה אחד כבד אחד**. [ג] במס'
סוכה (דף מד:) גבי ערבה שנשרו
מקלם עליה ונשמיריו בה שלשה עלין
לחין ואיכא דאמרי אפילו עליה אחד
צבד אחד כשירה: **כדללם**. לנזע
וי"א פוטרא"ש ס' דרך להרוג אוזנים
והרגוליס: **וכל מקום שהרבים כו'**.
ואפילו דבר שיש בו סימן: **פליגי**
רבנן עליה. במרויחו: **המולא מעות**.
קא ס"ד צבורי מעות דקתני מתני'
חייב להכריז והכא הואיל ורבים מציין
סס הרי אלו שלו שנתיאשו הנעלים:
דאזיל כסר רוצח. כלומר שהולך
בדין מלאכה אחר טעם רבים מציין
סס: **כרוב ישראל**. דקתם כתי'
בספוט: **ישראל צהן**: **כמפורס**.
ורבנן היא דמודו כמפורסין דתנן
(בב"ב ס"ד ס"ג ק"א י"ג):
[ב] דתנן דתנן רש"י ק'
עליו וי"ל דלמתיק וי"ל
כדי"ק ורש"י [ג] [ד] ש"י
ד"ה עליה. כמ"ל סוכה ס' ע"ג
כו'. וי"ל תמהו מלא וי"ל
דכתיב רבני בלתי ס' פ'
דמתי' ס"ק י"ד):

הגהות הב"ח

(א) גבי מילא ומורה ר"ש:
(ב) ר"ש ד"ה ונמלך וכו':
לכרי נקט. וי"ל ע"ל דף כה
ע"כ:

גליון הש"ס

גבי עליני רבנן עליה.
קעין זה נדרים כ"ג ע"כ:

הגהות הגר"א

[א] גבי בני מחטין. וי"ל
המכניס וי"ל לא כתבו
כדי אלא מחטין כו' בלא
בדין וי"ל רש"י וי"ל
(בב"ב ס"ד ס"ג ק"א י"ג):
[ב] דתנן דתנן רש"י ק'
עליו וי"ל דלמתיק וי"ל
כדי"ק ורש"י [ג] [ד] ש"י
ד"ה עליה. כמ"ל סוכה ס' ע"ג
כו'. וי"ל תמהו מלא וי"ל
דכתיב רבני בלתי ס' פ'
דמתי' ס"ק י"ד):

לעוי רש"י

פוטרא"ש [פוטרי"ש].
חולדה.

מוסף רש"י

עלה אחד בבד אחד. כד
אמר וכו' עליה אחד וכו'
(סוכה דף טו.) ומן זוטו של
יה. לטעם הנהיר לאחוריו
עשר ומשע עשרה פרקאות
ושותף כל מה שזולא דברך
חורמו. וכן עושה בכל יום
(ע"ו מ"ג). ומשולליתו
של גהר. כשהסדר גלג
ויזאל על גבותיו ופושט
שם. אפילו ברוב
ישראל. דענין דמתיאש
ולא סמך ליהירו עיניה.
ללא מפלגו בין דבר שיש בו
סימן לחן בו סימן דקתן
כו'. מכוסה לא יגע ר' רבון
לחין ו' אכידה שיהא מחובר
עליה כלא מולל להנעלים.
דמשתמר הוא (לקמן כה.).

רבנו חננאל

הלילה שפיר עבד שאין
דרך ארץ לגלות בני אדם
שיחתם עם נשיהם לבני
אדם וכן באושפיוא אם
כיצור ועשה לו מטעמים
הרבה ותיקן היבית בכלים
מכובדים ושניה האורח
מפני כי חמד שלא ירגישו
בני אדם וירדו אחריו
בביתו כדכתיב מבודד רעהו
בקול גזול וגוי ושניה
כל שימי כענין זה אין
מחוייב אותה בשקרי אלא
הרי הוא כאמנתו ואם
יאמר ברי לי שאלו כללי
הן מחוייבין אותו בטביעות
עין כבלבד בלא תנתת
סימנין לפיכך מורה ר'
שמעון בן אלעזר בכלים
חדשים ששבעתן העין
שחייב להכריז מאי טעמא
דלמא אתי צורכא מרבנן
דלא משנה בדיבוריה
דאמר טביעות עינא אית
לי בהו ושקיל להו. ואלו
הן (הו) כלים חדשים
שאין חייב להכריז בדי
מחטין וצניעות ומחירות
[של] קדומות שמצאן
אחד אחד וכן היה
ר"ש אימר המצייל מן
האיר ומן הרוב ומזוטו
של ים ומשולליתו של
נהר והמוצא באיטרטוי
ופלטיא ומעות בבתי
כנסיות ובתי מדרשות
ואפי' צורין ובכל מקום
שהרבים מצוין שם הרי
אלו שלו מפני שהנעלים
מתיאשים מהן. וי"ל
לן ברוב כנענים או
אפי' ברוב ישראל נמי
הרי אלו שלו ולא
איפשיטא וקיימא לן חיק'
דממונא לקיאל. מעשה
דמר וזוטא חסידא פשוטה

ובאושפיוא מאי נפקא מינה אמר מר זוטרא
לאהדורי ליה אבידתא בטביעות עינא אי
"ידעינן ביה דלא משני אלא בהני תלת
מהדרין ליה ואי משני במילי אחרני לא
מהדרין ליה מר זוטרא חסידא אגניב ליה
כסא דכספא מאושפיוא חויה לההוא בר
בי רב דמשי ידיה ונגיב בגלימא דחבריה
אמר היינו האי דלא איכתת ליה אממונא
דחבריה ככפתיה ואודי תניא (ס' מורה ר"ש
בן אלעזר בכלים חדשים ששבעתן העין
שחייב להכריז ואלו הן כלים חדשים שלא
שבעתן העין שאינו חייב להכריז כגון [א] בדי
מחטין וצניעות ומחירות של קדומות
כל אלו שאמרו "אימתי מותרים בזמן
שמצאן אחד אחד אבל מצאן שנים שנים
חייב להכריז מאי בדי שוכי ואמאי קרו ליה
בדי דבר דתלו ביה מידו בד קרו ליה
כי הוא [ג] דתנן התם **ע"עלה אחד בכד אחד**
וכן היה ר"ש בן אלעזר אומר **ה"המצייל מן**
הארי ומן הדוב ומן הגמל ומן הברדלס
ומן זוטו של ים ומשולליתו של נהר המוצא
בסרטיא ופלטיא גדולה ובכל מקום שהרבים
מצויין שם הרי אלו שלו מפני שהנעלים
מתיאשין מהו איבעיא להו כי קאמר ר"ש
בן אלעזר ברוב כנענים אבל ברוב ישראל
לא או דלמא ^זאפי' ברוב ישראל נמי אמר
אם תמצא לומר אפילו ברוב ישראל נמי
אמר ^פפליגי רבנן עליה או לא פליגי ואם
תמצא לומר פליגי ברוב ישראל ודאי פליגי
ברוב כנענים פליגי או לא פליגי ואם תמצא
לומר פליגי אפי' ^וברוב כנענים הלכה כמותו
או אין הלכה כמותו אם תמצא לומר הלכה
כמותו דוקא ברוב כנענים או אפילו ברוב
ישראל ת"ש ^ההמוצא מעות בבתי כנסיות
והרבים מצויין שם הרי אלו שלו מפני
שהבעלים מתיאשין מהן מאן שמעת ליה דאזיל בתר רובא ר"ש בן אלעזר
אריא מקום שהרבים מצויין שם אפילו אין הרבים מצויין שם אלא לעולם
"בצורין והכא במאי עסקינן בבתי כנסיות של כנענים בתי מדרשות מאי
איכא למימר בתי מדרשות דידן דיתבי בהו כנענים השתא דאתית להכי בתי
כנסיות נמי דידן דיתבי בהו כנענים ת"ש ^ומצא בה אבידה ^זאם רוב ישראל
חייב להכריז אם רוב כנענים אינו חייב להכריז מאן שמעת ליה דאמר אזלינן
בתר רובא רשב"א שמעת מינה כי קאמר רשב"א ברוב כנענים אבל ברוב
ישראל לא הא מני רבנן היא תפשוט מינה דמודו ליה רבנן לרשב"א ברוב
כנענים אלא לעולם רשב"א היא ואפי' ברוב ישראל נמי והכא במאי עסקי' בטמון
אי בטמון מאי עבידתיה גביה והתנן ^זמצא כלי באשפה מכוסה לא יגע בו
מגולה נומל ומכריז ^חכדאמר רב פפא באשפה שאינה עשויה לפנות ונמלך
עליה לפנותה הכא נמי באשפה שאינה עשויה לפנות עליה לפנותה
ואיבעית

דכפרשית: **מאן שמעת ליה דאזיל בתר רובא**. פירוש גבי מציאה ולא שייך הא לפנותה דמיישינן למיעוט:
ותפשוט מינה דמודו רבנן ר"ש בו' וז"ל אי צעי למפוט דמודו רבנן נימא ר"ש היא וי"ל דמ"מ תפשוט ללא מצינו למימר
לר"ש אפילו ברוב ישראל הרי אלו שלו ולרבנן אפילו ברוב כנענים חייב להכריז דאי כר"ש אחיה אס כן ברוב ישראל
חייב להכריז לר"ש ואי כרבנן אחיה ח"כ ברוב כנענים הרי אלו שלו: **בבב"ו**. ולא צעי לאוקמה שאין רבים מציין שם מדמפלגי בין
רוב העיר כנענים לרוב העיר ישראל משמע שאלא צמקוס שרוב בני העיר מציין שם דאי מלא צמקוס שאין רבים מציין ללא הוה ליה לנמקט
רוב העיר אלא אם רוב כנענים או ישראל שמימי צמקוס שאלא ח"מ וצמקוס למה יגע בו או משום שישנה אותה המפנה יקחנה יכריז
וי"ל דשמא המפנה היא כנעני או שמא לא ימלאנה המפנה וישליכנה לחוץ עם הוצל וז"ל ואמאי יכריז יקחנה לעמנו דכשלא ימלאנה צעליה
ימלאש ויאמר שאדם שאינו הגון לקחה ואלע"ג דליכא רוצח ישראל דהיינו טעמא דר"ש דשרי ברוב ישראל וי"ל דהוי יאוש שלא
מדעת דכשעה שזקחה עדיין לא ידע האוצר שנלקחה וברוב כנענים הוי שלו דחליקן דכנענים הטמניה דהו רוצח:

סכר